

17727/1

Muzeu
Literaturii
Române

Ploiești, 3 August 1939

(1)

Mult estimata Doamna Mosca,

Vă cer respectuos iertarea că răspund astăzi de târziu:
De-abia ieri mi-am reîntors din Carmen-Sylva, după o absență
de două săptămâni și venind la Ploiești, unde zin să călătrău,
lăsând o rezervație a casii, am găsit cu foarte placere
surprindere, în corespondența mea, scrisoarea lor atât de
boala susținută și astăzi de magnificență pentru reînșinuarea
mea producție literară.

Nicăieri am întâlnit, desul de luminos, momentul din luna
confreriei dumnei Iorga, când mi-ați dat părțile ferite să va
exprim sinceră mea aduzare pentru Ministrul Catinac, care
pe core le urmărisem - recunosc - sporadic, astăzi cum îmi ^{înțeleg}
trăiesc preoccupările fizice, rezervându-mi bacura de a le citi
mai târziu, pe de-o parte și, într-un eventual volum, ca cum

văd cu satisfacție că se realizează acum.

Nescrisă-mea, mai liberă de cătmine și deci mai neroscăză, pînă în mojele „amintirilor”, vă vorăbite mai de aproape, și de acest fapt mi-amintesc că v'au vorbit atunci, în senza conferinței.

Mă asociez categoric la ideea profesorului Dr. de Adalbert pecună și la părerea lui Larifopol, de a nu schimba nimic din forma originală a lucrării Dr., care e minunată și cuceritoare prin cîndă și spontaneitatea ei. Si are - profit de acest privilegi că să v'io mărturisesc fără ocoul - un dor îndelungat de a interesa pînă în firește impresionant, pînă sălăbătoare vremii, lucru fără seamă până acum în scrisul nostru.

Larifopol, cu intuiția lui fină de critic superior, corectă și leală clasic opera Dr., atunci cînd să îndeamnă să-i respectăm forma, păstrând-o în alcătuirea ei de « tablouri de igerosă remișență », și cînd constată că lucrul a lăsat de la sine în esfertul Dr. o formă artistică și că ar fi greșit să-i dati o altă formă secundară, care ar putea deveni chiar și artificială.

„Amintirile Căpitanului Stătești”, aşa cum le-am citit în „Viața Românească” m'au impresionat profund și felicit pe

editoul care să ar hohora și într-o tipărireadă, pentru contribuția ce sunt sigur că va aduce - cu o licire strânsă - în mult iucăzută noastră literatură.

Ei, de-abia o aştept, ca să-mi completeze lacuna ce mi-a lăsat în inimă pările neînțită încă.

Iuri solicități o prefată?

Dacă vi se va părea că rândurile de mai sus - de sine cera și entuziasma prețuire și din care ar putea reproduce tot ce ar conveni publicării - nu spun de ajuns și dacă sănătatea în credință că o scriitorie consacrată, de puterea talențului D^r, mai are nevoie și de modestele agneciiri ale unui coleg în ale scrierii, primed cu tota inimă să fac și o prefată ad hoc. Mă tem însă că stângăcia mea de critic ageamnia să nu-mi acopere bunele intenții și în loc de a vă face un serviciu, să aduc prin entuziasmul o scădere valorii operei. Să-apoi, mă gândesc și la unele dificultăți în de procedare, cum ar fi aceea de a-uni triunite manuscrisul D^r, ceea ce or întârzie publicarea lui.

In tot cazul, eu sunt binevoios să-mi mărturisesc
ori cănd pictura este ce am pe tot talentul Σ
de scriitoare; iar revista mea, care e o veche adu-
zatoare a Σ , se asociază cu tota căldura sentimentelor
tele mele.

Cu cele mai respectuoase omagii și cu tota adu-
zăția,

J. A. Bassarab.

P. S. Dacă săptămâna viitoare încep să fac corectura
Operelor Complete (în două volume) ce vor apărea în tramea
aceasta. Editorial mi-a amintit cu postă de vizi că prima
volă e o proape gata. Abrează ceci și scriitorul lui Zorilor.

17727/2.